

РЕШЕНИЕ

№ 4769

гр. София, 01.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
публично заседание на 05.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **2257** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 7 от АПК.

Образувано е по искане от Т. Д. Т., като предмет на същото е обявяването на нищожност на решение № 1336/02.02.2009 г. на Върховния административен съд, шесто отделение, постановено по адм.д. № 13616/2008 г. по описа на Върховния административен съд.

В жалбата се поддържа, че посоченото решение е нищожно поради незаконност на постановилия го съдебен състав предвид обстоятелството, че двама от съдиите, участвали в разглеждането на спора – съдия Т. Т. и съдия С. П. повторно са участвали в решаването на спора, като същите съдии са участвали и в постановяването на решение № 10446/30.10.2007 г. по адм. д. № 5226/2007 г. на Върховния административен съд.

Съдът като прецени искането на молителя така, както е заявено, определя същото като неоснователно. Основанието за разглеждане на така заявеното искане, както и компетентността на настоящата съдебна инстанция произтичат от разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК. Искането за прогласяване на нищожността на съдебното решение е процесуално допустимо за разглеждане по същество, но е изцяло неоснователно. Разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 7 от АПК установява родова компетентност (подведомственост) на административния съд на дела по искания за обявяване на нищожност на решения, постановени от административните съдилища. Нормата визира нови административни дела, производството по които е водено по реда на АПК и на практика изключва подведомствеността на гражданските съдилища, на основание чл. 270, ал. 1, ал. 2 от ГПК. Предоставената правна възможност по чл. 128,

ал. 1, т. 7 от АПК включва съдебни актове, с които съдът се е произнесъл по главния материалноправен спор, какъвто е и процесния случай. Необосновани и недоказани са твърденията на искателя за това, че Решение 1336/02.02.2009 г. на Върховния административен съд, шесто отделение, постановено по адм.д. № 13616/2008 г. е постановено от незаконен състав. В правната теория и съдебната практика е изяснено, че нищожни са тези решения на съда, които страдат от толкова съществени пороци, свързани с надлежността на правораздавателния орган, пределите на правораздавателната власт на съда и формата на постановеното решение, че те се отразяват на валидността съдебния акт. Това са решения, постановени от съд в ненадлежен състав или от лице, което не е овластено да издава съдебни актове, решения по въпроси, които са извън правораздавателната власт на съда, абсолютно неразбираеми решения или такива, които не са в писмена форма, или пък не са подписани поради отказ на болшинството от състава да стори това. Нищожността на съдебните решения е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебното решение или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно решение ще е налице, когато решението е постановено от незаконен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, само от съдебни заседатели, или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, или лице, което не е било избрано за съдебен заседател, устното и неподписано решение. За да бъде обявено едно решение за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в решението воля или много тежък порок във формата на решението. В процесния случай съдебният акт е постановен от надлежен съдебен орган, в надлежния състав, в пределите на правораздавателната му власт така, както е предоставено от закона. Изготвен е в изискващата се от закона писмена форма и е подписан. Съдържанието му е точно и ясно. Обжалваното решение е правилно постановено, понеже са изложени са подробни и аргументирани изводи, същото е мотивирано и следва да бъде оставено в сила. Следва да се има предвид освен това и обстоятелството, че предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството по адм.д. № 13616 е било решение № 104/17.04.2008 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, докато с решението по адм.д. 5226/2007 г. съдът не се е произнесъл по съществото на спора, а видно от мотивите на решението е приел, че оспореният пред него административен акт подлежи първоначално на оспорване по административен ред преди да е налице обжалването му по съдебен ред. Не е налице и нарушаване на забраната по чл. 11, ал. 2 от Закона за съдебната власт, съгласно който текст един и същ съдия не може да участва в разглеждането на делото в различни инстанции. Както в производството по адм.д. № 5226/2007 г. съдебният състав е бил касационна инстанция по отношение на решението на Софийския градски съд, така и в производството по адм.д. № 13616/2008 г. съдебният състав е бил касационна инстанция по отношение на решението на Административен съд София-град.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. 128, ал. 1, т. 7 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Т. Д. Т. за обявяване на нищожност на решение № 1336/02.02.2009 г. на Върховния административен съд, шесто отделение, постановено по адм. д. № 13616/2008 г., като неоснователно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ